

KRIGEN, FREDEN, SV OG NKS

1. For bare 3-4 år siden skjelte SV oss ut for å være «krigshissere» når NKS som eneste politiske gruppering påpekte faren for krig. I en DNS-valgkamp ble vårt syn forsøkt latterliggjort med uttalelser av typen: Hvor mange arbeidsfolk kommer i DNS for å høre om den tredje verdenskrig (ha-ha). Noen analyse av verdenssituasjonen hadde ikke SV i det hele tatt.

2. 1 år er 3. verdenskrig det helt sentrale element i SVs valgkamp. SV har reint opportunistisk kasta seg på folks velbegrunna REDSEL for krig og spiller bevisst på dette. Noen MARXISTISK ANALYSE av situasjonen eksisterer ikke.

3. I SVs verden er krig noe metafysisk som enten skyldes

menneskenes iboende grusomhet eller våpnene i seg sjøl. Marxisten, som SV i høytidsstunder hevder å bygge på, slår derimot fast at krig er fortsettelse av politikken med andre midler. De imperialistiske verdenskrigene er en følge av rivaliseringa mellom supermaktene om råvarer, markeder, muligheten til kapital-eksport og utbytting. Verdenskrigen utløses når ei ny imperialistmakt finner «alle plasser opptatt». Eller hva slags analyse har SV av 1. og 2. verdenskrig? Skyldtes de skudda i Sarajevo og Hitlers psyke?

4. I dag er Sovjet den aggressive, oppadstigende imperialistmakt. I løpet av 70-åra har Sovjet vunnet viktige seire i Indo-Kina, Etiopia, Angola, Af-

ghanistan. Mens USA har lidd forsmadelige nederlag i Indo-Kina, i Iran og i Nicaragua. El Salvador står dessuten for fall. Det er i denne rivaliseringa og i denne omfordelinga at krigsfaren har sitt utspring.

5. En krig mellom USA og Sovjet vil være en fortsettelse av denne rivaliseringa. Hensikten er å tilrane seg landområder, arbeidskraft og produktivkrefter. Det er disse ønsker (dvs. økonomiske nødvendigheter for den framskredne kapitalismen) som STYRER VÅPNENE. En total atomkrig er derfor meningsløs også for de krigførende parter. Det er ikke tullinger som den amerikanske miljøvernministeren som fører krig, det er monopolborgerskapet i USA som har in-

teresser å ivareta.

6. Dette betyr sjølsagt ikke at en total atomkrig er usannsynlig. Men - det betyr at den ikke er NATURNØDVENDIG. (Ideen om at en ny verdenskrig vil utsette menneskene blei også spredd aktivt i 30-åra, bl.a. av den tyske sosialdemokraten Kautsky) Dette betyr at SVs motstand mot forsvar av sivilbefolkninga er dødsens REAKSJONÆRT.

7. Atomvåpen er best egna til utpressing og terror. Atom-bombing f.eks. av Birmingham og Minsk er sannsynlig uansett hva slags forløp en krig får. Skikkelige sivilforsvarstiltak vil spare milliarder av menneskeliv og minske muligheten for terrorbruk av atomvåpen.

8. Men en total atomkrig er ikke utenkelig. En sanna krig vil sannsynligvis utsette størstedelen av menneskeheten. Kampen mot a-våpen er derfor særskilt viktig. Men denne kampen må ha en politisk innretning - den må rettes mot de krefter som KAN kaste verden ut i el sånt ragnarokk. Det vil si supermaktene USA og Sovjet. Hvis atomvåpen-nedrustning skal ha noen betydning, er det disse to maktene som må ruste ned.

NKS går derfor inn for alle bevegelser og alle tiltak som retter seg mot atomopprustning i øst og vest. SV stiller krav om «atomfritt Norden», og med Norden mener SV Danmark, Sverige, Finland og Norge. En «atomfri» sone etter SV-ideen

skal bety at supermaktene garanterer at områdene også skal være atomfrie i krigstid. Samtidig framstiller SV en krig som et fullstendig irrasjonelt fenomen. Hva er det som får SV til å tro at supermaktene vil bry seg om traktater når SV samtidig mener at supermaktene vil handle fullstendig blindt i tilfelle krig. All historisk erfaring viser at for stormakter er ikke traktater verdt papiret de er skrevet på når det virkelig røyner på.

Samtidig som SV går inn for en sanna traktatfesta sone, mener SV det er urealistisk å reise krav om å fjerne sovjetiske atomraketter, som BARE KAN NÅ MÅL I DENNE SONEN.

Forts.

500 jusstudenter til aksjon

Statens velferdsnedskjæringer har lenge gitt seg utslag også for studentene: Stadig dårligere studentøkonomi og et forverra velferdstilbud. Jusstudentene har også fått merke dette i den siste tida: De har blitt fratatt kantina si i Karl Johangrillen.

Bakgrunnen er følgende:

Jusstudentene har basert seg på leie av lokaler, bl.a. til kantina i Karl Johansgate 37. Jusstudentene har for tida bare 400 kantineplasser til 3400 studenter. Kravet om ei ny kan-

tine er derfor svært rimelig.

Nå er dette leieforholdet sagt opp, og Kirke- og undervisningsdeptet har nektet å støtte studentene med de nødvendige økonomiske midlene til ei ny kantine.

Vellykka aksjon

Onsdag klokka halv elleve var de ca. 500 studenter som møtte opp. Hermann Skard fra Juridisk studentutvalg forklarte litt om åssen opplegget skulle være og dermed begynte studentene å gå.

I samla tropp gikk de opp til regjeringsbygget, men der blei de først nektet adgang. Det fant studentene seg ikke i - så de kom seg inn likevel.

Musikkorpset (Corpus Juris) fulgte med inn og det var livlig stemning. Rop som gikk igjen var: «Sult, sult, sult» og «Livet er et helvete».

Det blei ei flott markering av studentenes vilje til å kjempe mot statlige nedskjæringer. Purken samla seg utafor bygninga, men de gikk ikke til aksjon.

Først da folk begynte å forlate regjeringsbygget, kom en sjefsonkel og fortalte Herman Skard at «studentene kunne være glade for at politiet

ikke hadde gjort noe. Da ville jusstudentene blitt nektet jobb seinere.» Men - 5-600 studenter har staten tross alt ikke råd til å miste!

Studentvelferden statens ansvar

Til tross for alle de forpliktelsene for studentvelferden som staten har påtatt seg, så blei dette totalt neglisjert en gang til.

I stedet for å følge opp sine tidligere forpliktelser er linja fra staten at minst mulig skal brukes på de offentlige sektorene, bl.a. utdanningssektoren. På tross av statlige milliardoverskudd, utsettes helse- og sosialvesen, kollektivtransporten og utdanningssektoren for kraftige nedskjæringer.

Profitten til oljeselskapa ruller inn og staten spekulerer i svære utenlandske investeringer. Det er på tide at vi reagerer!

Jusstudentene har fått nok

Tirsdag 1.9. kom avslaget fra KUD om økonomisk støtte til ei alternativ kantine. Studentene hadde fått nok - allmøtet på juss innså derfor samme dag at forhandlingene deres ikke hadde ført fram. Aksjoner måtte tas i bruk som svar på å bli fullstendig oversett fra statens side.

Studentene vedtok derfor at de skulle spise i regjeringskantina dagen etter - fikk de ikke kantine måtte de finne seg ei!

Oppbrudd har også snakka med Hermann Skard, PF-representant i Juridisk studentutvalg.

Han åpner med å understreke at det er sensasjonelt at så mange som 500 jusstudenter aksjonerer. Han legger til at dette er den mest kraftfulle aksjonen jusstudentene har gjennomført.

Hermann Skard peker også på at jusstudentene har sett at

forhandlinger aleine ikke fører fram. Dette har NKS alltid hevdet. Aksjoner må til for at krava skal bli hørt!

Skard sier videre at årsaken til aksjonen er innstrammingspolitikk - den fører til at ingen grupper slipper fri. Det er da sanna at de som ikke kjemper, er nødt til å tape. De som sloss, vil vinne!

Oppbrudd plukka også opp noen kommentarer fra folk i demonstrasjonstoget:

Rolf, mellomfag krim:

«Det er flott at jusstudentene aksjonerer mot regjeringas avslag på økonomisk støtte til ei ny kantine. Det ser nesten ut til at dette er bevisst politikk fra regjeringas side».

To jenter utafor regjeringsbygget:

«Det er for dårlig med bare 400 kantineplasser til 3400 studenter. Det ser ut til at regjeringa og staten gir faen i studentvelferden!».

Forts. fra side 1.

»Den nye fredsbevegelse», som ideologisk sett er gammeldags paisifisme, er sktremt EUROSJÄVINISTISK. Helt fra bevegelsen begynte å vokse fram, har lederne konsekvent unngått å snakke om de krigene som faktisk foregår, og utelukkende konsentrert seg om faren for krig i vår del av verden.

I valgkampen blei det sagt og skrevet kilometervis om nedrustning og fred. Men frigjøringskampene i Afghanistan og El Salvador blei knapt nevnt. De bombene som den sovjetiske imperialismen slipper i huet på afghanske bønder blei knapt berørt i det hele tatt.

Dette er helt forkastelig av to grunner. For det første er det helt nødvendig for folk som ønsker fred å solidariser seg med dem som kjemper en rettfærdig krig. Den riktige parola i Vietnam-krigen var:

»Seier for FNL», ikke »Fred i Vietnam nå». En fredsbevegelse som ikke støtter et folks forsvarskamp mot imperialistiske overfall er hyklersk. Eller mener lederne for fredsbevegelsen at FNL og Vietnams bønder skulle lagt ned våpna for å oppnå »fred».

For det andre står frigjøringsbevegelsene i den tredje verden i første rekke i kampen mot verdenskrig. Kampene i Afghanistan og El Salvador svekker supermakten, skaffer dem politiske problemer både hjemme og ute i krigsforberedelsene. En seier for den afghanske geriljaen vil drastisk svekke den sovjetiske imperialismen og dens ekspansjonsmuligheter.

ALLE SOM ØNSKER FRED MÅ DERFOR DRIVE AKTIVT SOLIDARIDETS - ARBEID MED KJEMPENDE FOLK OVER HELE VERDEN.

-Studentene trenger en fagforening.

NSU er studentenes interesseorganisasjon, og skal dermed fremme studentenes interesser. Hva mener de som har enerådende makt over NSU i dag, den SV-dominerte Sos.Fronten? Jo, de mener at studentene IKKE har noen rettfærdige krav, at studentene tilhører et klasseløst »mellomlag» og dermed ikke har noen interesse av sosialismen. Videre: »at studentenes kamp for bedre økonomiske kår ikke er noen objektivt rettfærdig kamp».

Er studentene klasseløse?

Det fins iflg. SV intet grunnlag for å kjempe for at studentene skal alliere seg med arbeiderklassen i kampen for revolusjon og sosialisme. SV har ei fullstendig idealistisk »klasseanalyse» som går ut på at ei så stor samfunnsgruppe som studentene står UTAFOR klassene fordi de verken produserer eller eier produksjonsmidler.

Marxister, derimot, er materialister og begrenser seg ikke utelukkende til »forholdet til produksjonsmidlene» for å foreta ei klasseanalyse. Hvilken rolle en har i den samfunnsmessige organiseringa av arbeidet, og likedan omfanget av og måten å tilegne seg den samfunnsmessige rikdommen på, er andre kriterier for klassetilhørighet. ALLE tilhører en klasse, og studentene tilhører i hovedsak småborgerskapet. Utifra det, mener vi kommunistiske studenter at den viktigste oppgava vår er å vinne studentene for sosialismen. SV/Sos.Front tar ikke utgangspunkt i objektive forhold, men mener at VISSE studenter SUBJEKTIVT kan ta stilling for sosialismen. Og det gjør de hovedsakelig gjennom fagkritikk.

Derfor kan de også si at »lån/stipend-politikken (må) forstås, ikke som et MÅL, men som et middel til å forbedre mulighetene for det fagkritiske arbeidet. DETTE må være vårt perspektiv på den økonomiske kampen». (Sitat fra SVs utdanningspolitiske plattform). Dette er alt som sies om den saken. Den virkelige materielle situasjonen til studentene er uvesentlig.

Ideologien bak NSUs politikk gjør at HOVEDMÅLET for interesseorganisasjonen til 40 000 studenter er å fremme fagkritikk for å få flere studenter til å bli SVere! Det er dette Sos.Front kaller »politisering av interesselkampen». Og det må vel være det mest studentfiendtlige utgangspunktet for å drive interessekamp.

NKS mener den viktigste oppgava til NSU burde være å stå i spissen for å fremme en AKTIV studentbevegelse som kjemper MOT Statens og FOR studentenes interesser.

-Snikmordet på heltidsstudenten må stoppes!

Studentenes kjøpekraft synker drastisk år for år. Vi slår tilbake de verste provokasjonene fra Staten (renter i studietida osv.). Men hva med den langsomme, snikende forverringa?

Like før sommerferien la Regjeringa fram en såkalt Velferdsmelding, som slår fast at studentvelferden er ille og at det ikke skal gjøres noe med det. Til tross for påpakning fra Stortinget, foreligger fortsatt ikke stortingsmeldinga om studiefinansiering. Kort sagt: Situasjonen er mørk. Til tross for svære studentaksjoner, blir økonomien verre og verre, deltidsstudentene blir flere og flere.

Det er liten grunn til å tro at statsbudsjettforslaget for 1982, som blir lagt fram 5. oktober, vil inneholde noen rabiate angrep av typen renter i studietida. Men vi vil få et tillegg i kostnadsnormen som IKKE dekker prisstigninga. Vi vil ikke få noen kompensasjon for overgangen til mer indirekte beskatning. Grunnstipendet blir mer og mer latterlig (fortsett 100 kroner måneden). Stipendandelen synker og synker. Resultatet vil bli at studentøkonomien i studieåret 1982/83 blir dårligere enn på årtier.

Dette betyr at studentene må stille offensive krav til studiefinansieringa og gå til KAMP for dem. De siste åra har store studentmasser vært på gatene for å hindre ekstreme forverringar. Men de langsomme, snikende forverringene er i ferd med å kvele oss. Hvis ikke denne utviklinga blir snudd, vil

heltidsstudenten avgå en stille død rundt 1984.

Det er sagt mye om hva dette vil komme til å bety for studiemiljøet, for forskningen, for den sosiale sammensetninga av studentmassen. Spørsmålet som stiller seg skarpt nå, er: Hva gjør vi med det? Det nytter lite å slå fast at det er ille. Det nytter neppe å vedta resolusjoner.

Hvilke krav

Hovedkravet må stilles på »inntektssida». Vi er sjølsagt ikke mot å stille krav om billigere hybler og billigere kantiner. Men det er kampen mot Staten om fordelinga av oljemilliardene som vil ha størst betydning for flest studenter. Grønt Graslina som går ut på å mure seg inne på Studenttinget og rasjonalisere vekk ansatte for å sette ned husleia med tre kroner, er ei dødslinje.

Med det rentenivået vi har nå, er det liten hjelp i en høyere kostnadsnorm. Folk tør stort sett ikke ta opp mer lån enn det som er maksimum i dag. Kravet om »behovsprøvd tilbakebetaling» er ikke direkte feil, men vil heller ikke monne. (Se Hva Må Gjøres, nr 3/81).

Det eneste som kan bedre situasjonen er HØYERE STIPEND. Det vil si: Staten må betale mer av utgiftene for utdanninga av den arbeidskrafta Staten sjøl (og borgerskapet

forøvrig) TRENGER i et høy-industrialisert samfunn.

Det fins penger

I løpet av en tiårsperiode planlegger Regjeringa å eksportere 600 milliarder kroner til investering i utlandet. Dette er et forsøk på klassisk imperialism. Det norske borgerskapet ser sin historiske sjanse til å »spise kirsebær med de store», de ser sin sjanse til svære investeringer som på lang sikt vil gi dem kjempeprofitter - sugd ut av arbeidsfolk i andre land.

Bare en liten BRØKDEL

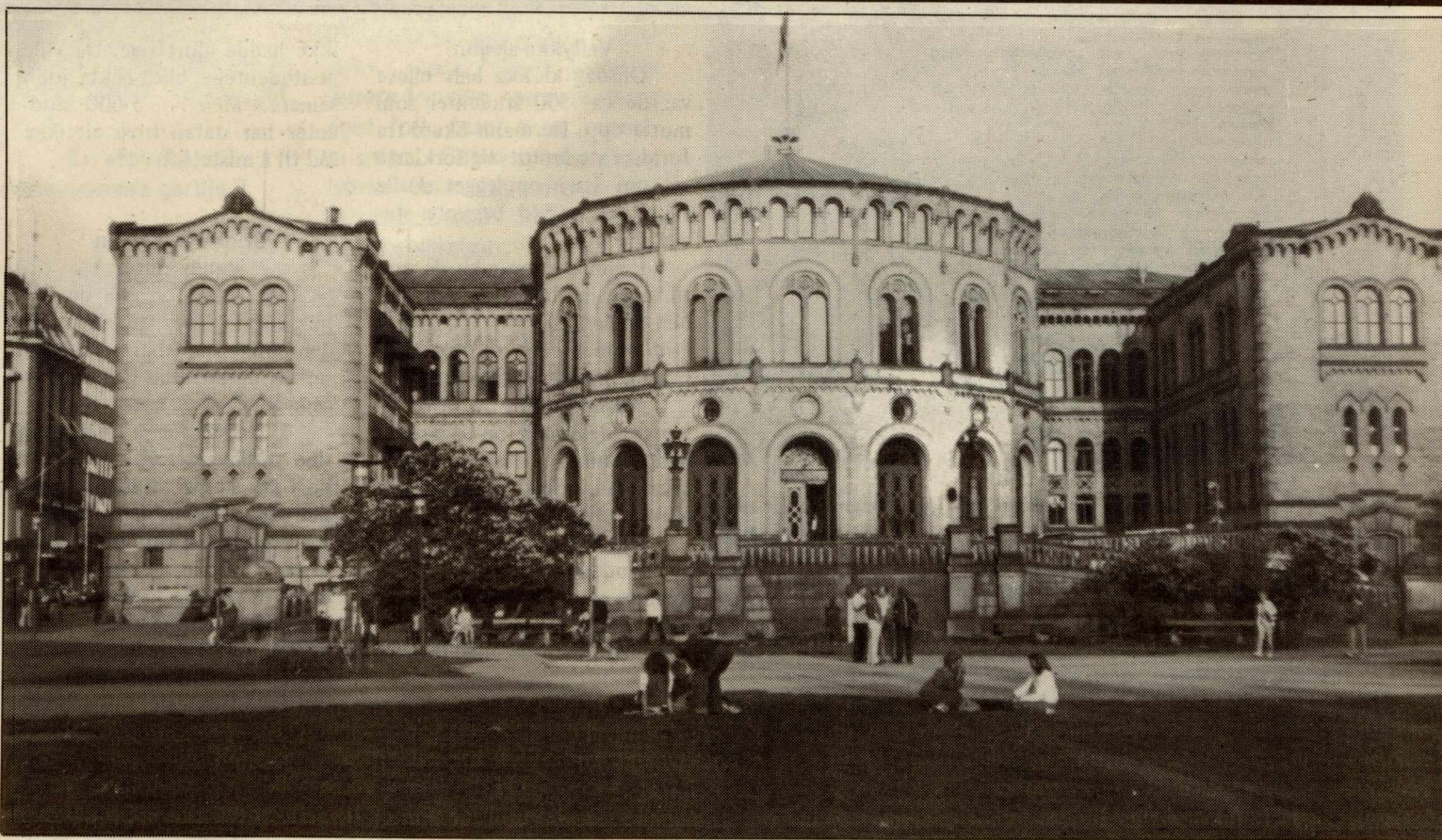
av disse oljemilliardene vil bety en drastisk forbedring av studentenes levestandard og studiemuligheter.

Kroner

Vi bør opprettholde kravet om 40% stipendandel. Denne satsen stammer fra et offentlig dokument som mente at dette ville være et rimelig mål. Men det er sjølsagt helt urealistisk å nå dette målet over natta. Et første - og absolutt - krav må være at det ikke blir verre i -82. Det vil si: Vi må avvise enhver SENKING av stipendandelen.

HVEM HAR SKYLDA

»Gjør noe med eksamen for eksamen gjør noe med deg», har vært en av SV-studentenes viktigste paroler i utdanningspolitikken gjennom mange år. Men det er ikke alltid så enkelt når noen prøver å gjøre noe med eksamen.

På Psykologisk Institutt, som har en av Blinderns verste eksamensordninger, foreslo studentene at Fakultetsrådet skulle sette ned en komite for å UTREDE spørsmålet om en ny eksamensform — hjemmeeksamen. I dette instituttrådet sitter Ellen Hartmann. Hun er medlem av hovedstyret i SV. Og hun var en av de mest markante MOTSTANDERNE av studentenes forslag. I et intervju uttalte hun seinere at »studentene ikke er modne for en slik eksamensform» (!).

Hun slo videre fast at hvis man ønsket SVs syn på spørsmålet, måtte man henvende seg til SVs skolepolitiske utvalg. Hun visste ikke hva SV mente om saken.

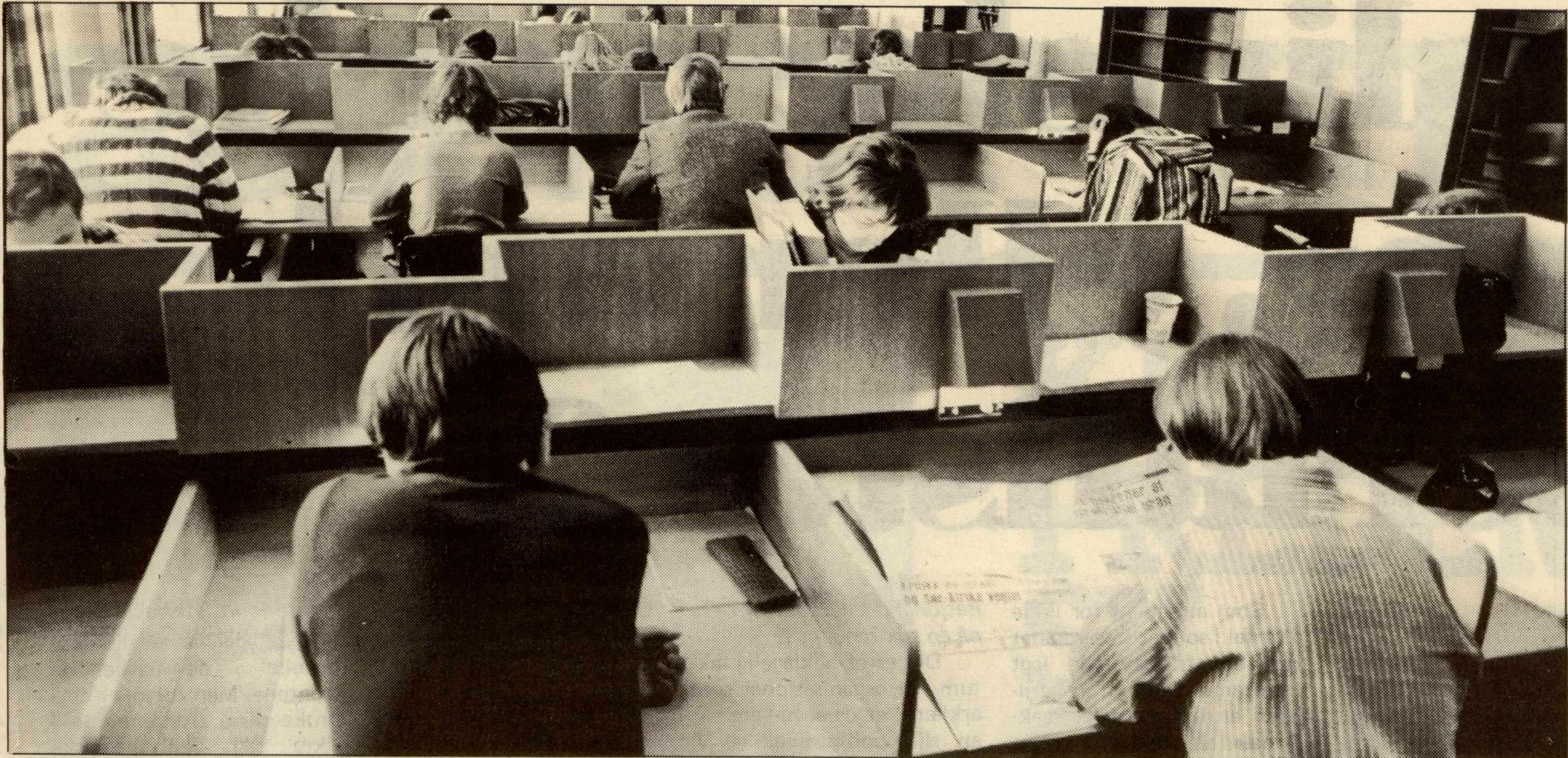
Hadde vi vært Dusteforbundet, ville medlemskort øyeblikkelig vært avsendt. Historien viser i alle fall hvor forpliktende SVs programposter er. Ikke engang hovedstyremedlemmer trenger bry seg med dem.

SAIH

SAIH kommer de fleste studenter i kontakt med når de skal betale semesteravgift. Man kan da nemlig samtidig betale 10 kroner til Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpfond. Etterhvert som studentpampene har skrudd semesteravgifta til astronomiske høyder, har naturlig nok innbetalinga til SAIH sunket katastrofalt.

Det samme SAIH utgir en avis, SAIH-perspektiv, som liksom skal være et anti-imperialistisk organ. Denne avisa utmerker seg som studentverdenens mest pro-sovjetiske. Den siste årgangen har knapt nevnt Sovjets herjinger i 3.verden overhodet. Da Afghanistan ble omtalt, var det bare for å advare mot »kald krig». I vårsemesteret hadde avisa et hovedoppslag om Kina som var preget av massiv uvitenhet og hets.

Redaktør for dette makkverket er SVeren Kjetil Paulsen. Ellers er SAIH av en eller annen merkelig grunn dominert av karrierebevisste AUFere med kurs for NORAD og norsk u-hjelp. Til tross for at AUF har null oppslutning i studentmassen, har gruppa nok en gang fått lederen. Denne gangen heter han Vidar Bjørnstad.

Et neste trinn må være å sikte seg inn på stipendandelen fra 1972, dvs. 28%. Det er det høyeste tallet vi har oppnådd hittil.

Et annet sentralt krav, som vil bety svært mye for mange studenter, er det gamle: *Borteboerstipend til alle borteboere*. I dag gis ikke borteboerstipend til studenter som tilfeldigvis har foreldrene boende i nærheten. Dette kravet er reist i en rekke aksjoner, men det er aldri gjort noe med det.

Husleie

Formålet med borteboerstipendiet er å »dekke merutgiftene ved å bo borte fra hjemmet». I dag dekker stipendiet ikke på langt nær HUSLEIA. Et mulig krav er å knytte husleiene og borteboerstipendiet sammen. Fordelen med dette kravet er muligheten for en klar strategi: Husleiestreik. En landsomfattende husleie-

boikott under paroler om økt stipend, er en brukbar aksjonsform. Svært mange studenter rundt i landet bor i studentheime og på studentbyer. Husleiestreiken i 1980 var svært vellykket og ga oss en seier: Regjeringa kröp til korset og sørget for en ekstrabevilgning, som økte stipendiet og låneramma med 6 - 7%.

Andre aksjoner

Det har vært vanlig å hevde at studenter ikke har maktmidler. Dette er helt feil. Vi har fullt av maktmidler, det er bare spørsmål om studentene er villig til å ta dem i bruk. I Polen har studenter okkupert universitetene i ukesvis. I flere land i Latin-Amerika har det vært større streiker på universitetene. Her i Norge har vi aldri kommet lenger enn til en dags boikott, som er en bra demonstrasjon, men ikke mer.

Vi kan trekke oss fra alle

typer tillitsverv. Formannskapetets aksjon i Kjøpsvik var svært effektiv. (Samtlige medlemmer av formannskapet nedla sine verv).

I tillegg fins utall av muligheter for punktaksjoner og demonstrasjoner. Siste eksempel er 500 jusstudenter som en halvtimes tid okkuperte Regjeringsbygninga.

Ideen om at vi ikke har maktmidler, blir ofte begrunnet med at vi ikke har økonomiske maktmidler, som f.eks. en streik i en bedrift har. Men Oslo kommune TJENER penger på at Sporveisbetjeninga streiker. Det er det POLITISKE presset og den politiske kampen som i de fleste tilfeller avgjør en streik.

Vi oppfordrer studentene til å studere utviklinga i sin egen økonomi og vurdere hva slags aksjoner vi bør sette i verk hvis statsbudsjettet for 1982 betyr fortsatte forverring.

Tabellen viser realverdiutviklinga av kostnadsnormen i perioden 1971-72 til 1981-82, altså hvordan kjøpekrafta til de utdanningsøkende er blitt stadig dårliger med åra:

Undervisningsår	Konsumprisindeks (juli 1974=100)	Kostnadsnorm	
		Løpende kr pr mnd	Realindeks (endr. i %)
1971-72	82.4	1000	102.7 (—)
1972-73	88.0	1060	102.0 (-0.7)
1973-74	95.9	1125	99.3 (-2.6)
1974-75	107.1	1210	95.6 (-3.7)
1975-76	117.2	1385	100.0 (4.6)
1976-77	127.3	1640	109.0 (9.0)
1977-78	139.2	1850	112.4 (3.1)
1978-79	147.2	2050	117.6 (4.8)
1979-80	156.4	2050	110.9 (-5.7)
1980-81	177.8	2260	107.5 (-3.1)
1981-82	197.9	2490	106.4 (-1.0)

Av tabellen går det fram at kjøpekrafta til de utdanningsøkende har gått ned med om lag 8.8% de to siste studieåra, og at hvis de forutsetningene tabellen bygger på er riktige, vil vi gå ned med ytterligere 1.0% i inneværende studieår. Dette er en langt sterkere nedgang enn den andre grupper »som det er naturlig å sammenlikne seg med» har hatt i den samme perioden. Videre ser vi at realverdien av kostnadsnormen i perioden 1971-72 til 1981-82 økte med 3.7, mens referansegruppa (gjennomsnittlig industriarbeider m/2 barn) har hatt en reallønnsøkning i perioden på mellom 20 og 25 %.

PF eller Staten?

SEMESTERAVGIFT — 325 KRONER, EN OBLIGATORISK BOK — 150 - 250 KRONER, HUSLEIA 6-1800 KRONER

Dette er det velferdsbedriften Samskipnaden kan tilby studenter. M.a.o. — vi betaler i stor grad vår egen velferd, sjøl om staten gjennom diverse proposisjoner er forpliktet til å gi utdanningsøkende et sosialt og kulturelt tilbud som står i forhold til inntekta.

Deltidsarbeid

50% av Oslo-studentene er i arbeid ved siden av studiene. Dette er sunt, sier Brundtland og Førde — intellektuelle har godt av litt bakkekontakt. Det har vi, men: den faglige fordyppinga må vike for korte arbeidsorienterte studier — den kritiske tenkninga har sett sine beste dager — det sosiale miljøet på Universitetet blir ofte kortvarige bekjentska-

per. Det er de kritiske studiene og det sosiale miljøet som forsvinner når vi må løpe som strikkballer fra jobb til forelesninger.

Den eneste måten å kjempe mot denne utviklinga på, er å kjempe mot nedskjæringer i undervisningstida, kjempe for flere alternative undervisningsformer, sloss mot renter i studietida og sloss for en høyere stipendandel.

Sjøløst er det primært arbeiderklasseunger, og folk som er økonomisk bekymra for framtida som først skyves ut av Universitetet. Borgerungelen har oljeselskaper, egne firmaer og høye statlige stillinger som står og venter på at de skal bli skikka til å overta maktposisjonene, og da må de naturligvis ha ei skikkelig utdanning.

Jo mindre kritiske studier og diskusjoner det blir anledning til, jo mer blir faga orient-

ert i forhold til næringslivet, og vil til enhver tid avspeile konturene der.

Sandkassepolitikk

Hva gjør Grønt Gras, som nå sitter i flertall i Samskipnaden? De gir ei anna studentpolitisk gruppering, Progressiv Front (PF), skylda for forverring. I flg. dem er det PF som er skyld i semesteravgiftsøkninger og dårlige tider.

Bedre splittelsespolitikk kunne neppe Kåre Willoch ha stått for, og en slik politikk tjener ingen andre enn dem som har makta i statsapparatet og dem som styrer kapitalen.

Progressiv Fronts Universitetspolitikk

PF og Sos.Front hadde flertallet i Samskipnaden i vårsemesteret. Vår politikk var å gå inn i Hovedstyret, og gjennom disse posisjonene nekte å

godta ytterligere prisøkninger. Dette hadde en svært viktig effekt: Staten og Universitetets menn i Hovedstyret kunne ikke lenger henvise til at flertallet i Samskipnaden (studentene) godtok prisstigningene — flertallet denne gangen var mot, og dette var kompromitterende for Statens menn.

325 kroner i semesteravgift

Vedtaket om 325 kroner ble fatta MOT samtlige studentrepresentanters stemmer (fra PF og Sos. Front). Statens mann var formann, derfor kom vi i mindretall. Men Grønt Gras har fått formann dette semesteret og hva gjør de?

Ingenting

Grønt Gras KAN når de har flertall, omgjøre budsjettvedtak som er fatta. Men Statens har godkjent dette budsjett-

vedtaket fordi de avlo en anke fra studentrepresentantene (PF og Sos.Front) som gikk mot semesteravgiftsøkninga. Et diktat fra Staten provoserer ikke Grønt Gras — de trykker det derimot til sitt bryst.

Da blir naturligvis den siste utveien for Grønt Gras å slå mot andre studentgrupperinger — IKKE prøve å skape enhet, ikke samle studentene for en rettferdig kamp mot Statens knebling av studentøkonomien. Så lenge Grønt Gras er mest opptatt av å være Statens bakspillere, vil de reelle maktforholda bli tilsørt, folk blir forvirra, og kampen ender i sandkassa. Et litt høyere saklighetsnivå bør Grønt Gras kunne legge seg på dersom de virkelig har til hensikt å sloss mot forverringene, dersom det er seriøst fra deres side at de ønsker et Universitet for vanlige folk.

«Muslimske mørkemenn», eller anti-imperialistar?

Det er lenge sidan ein stormaktsinvasjon i 3. verda har møtt så liten motstand på den norske «venstresida» som tilfellet er med den sovjetiske krigføringa i Afghanistan.

SV set i gang kjempeaksjonar når det gjeld krigsfare i Vesteuropa, men når Sovjet i dag faktisk fører ein krig med bombing av landsbyar, fordriving av folk, og brukar våpen, ja då er det såvidt SV dristar seg til å ta avstand det. Solidaritetsarbeid med frigjeringsrørsla er utenkeleg i vide SV-kretsar.

Som argument for ikkje å ta del i solidaritetsarbeidet vert det frå SV-hald lagt fram argument om at geriljaen er så forferdeleg reaksjonær at sosialistar ikkje kan støtta han.

Det progressive i å kjempa mot ein framand okupant, vil ikkje SV ta stilling til, problemet er at dei afghanske bøndene i frigjeringsrørsla ikkje støttar seg til dei vesteuropeiske moralnormene. (Dei er muslimar og hevdar at dei fører krig mot sosialismen). At den einaste skoloringa dei fleste afghanarar har fått i «sosialisme» har komme dalande frå sovjetiske bombefly, synest ikkje å rokka ved SV sitt standpunkt.

Uansett kva nokre afghanarar måtte meina om det å kjempa mot sosialismen, så er det i dag ingen aktuell kampsak og vil ikkje bli det på lange tider enno (om ein då ikkje reknar Sovjet sin okkupasjon for sosialistisk).

Røde Fane, tidskriftet til AKP (m-l) nr.4-5/81 har eit lengre intervju med ein marxist-leninist som kjempar i «Den afghanske Frigjeringsorganisasjonen».

Vi har klipt nokre avsnitt frå dette intervjuet.

En «føydal, reaksjonær» gerilja?

Det finnes en tendens i vesten, også innafor en del såkalte m-l-organisasjoner, til å forholde seg passive til solidaritetsarbeidet med det afghanske folket angivelig på bakgrunn av «den føydale reaksjonen», «et reaksjonært kvinnesyn» osv. som går innafor motstandsorgan-

isasjonene. Hvordan ser dere på en slik tendens?

Det er et beklagelig faktum at organisasjoner som erklærer at de er m-l-ere har en slik oppfatning. Skal vi forstå hvorfor dette skjer må vi først og fremst se på tilkortkommenheten, tilbakeleggenheten og blindheten i disse såkalte m-l-organisasjonene. Må ikke rettes mot vår bevegelse.

Disse organisasjonene innser ikke hva som i siste konsekvens er målet med motstandskampen vår.

— Er den retta mot en imperialistmakt eller ikke?

— Er den retta mot den sovjetiske imperialismen som er menneskehetens farligste fiende i dag eller ikke?

— Dreier vår frigjøringskamp seg om et slag mot den sovjetiske sosialimperialismen eller ikke?

Om svaret på disse spørsmåla er positivt, da må vi støtte denne frigjøringskampen. Disse såkalte m-l-organisasjonene har glemt de mest klare og berømte erfaringene og læresetningene fra Marx, Lenin Mao og Stalin på dette punktet.

Ved ikke å støtte oss tjener de i virkeligheten sosialimperialismen. De kan ikke være noen verdige ledere for den kampen deres eget folk fører mot imperialismen. Slike synspunkter hører ikke hjemme i den internasjonale kommunistiske bevegelsen.

Hovedessensen i kampen vi fører mot Sovjet er en nasjonal frigjøringskrig. De fleste organisasjonene, partiet og frontene som deltar slåss for uavhengighet og frihet for Afghanistan og det afghanske folket. Kampene føres under deres tradisjonelle banner — Islam.

Dette er den avgjørende kraften i revolusjonen vår.

At noen få grupperinger forsøker å fremme et annet kampgrunnlag hvor fundamentalistiske islamske synspunkter rår grunnen, endrer ikke bildet av frigjøringskampen som en revolusjonær antiimperialistisk kamp.

Men er disse fundamentalistiske gruppene leda av Gulbuddin, Khalis og Rebani

helt uten innflytelse?

Nei, de har en viss innflytelse i de uavhengige frontene. Men forsøker de å bruke disse frontene for å sikre seg den politiske makta, da blir de avvist. Den politiske linja deres og lederne er ikke særlig godt likt.

Situasjonen i dag er vel heller den at de uavhengige frontene bruker disse fundamentalistiske grupperingene.

GRO'S LILLE LØGN

En gang ble statsminister Gro pepet ut av et fullsatt Chateau Neuf under partilederdebatten. Det var da hun svarte på et spørsmål fra Rød Fronts Kjersti Botnedal om studentøkonomien. Det var sunt for studenter å jobbe ved siden av studiene. Det hadde hun gjort, og hun hadde ikke tatt skade av det (?).

Men det mest oppsiktsvekkende var at hun avviste hele NSU-undersøkelsen om studiefinansiering. Hun påsto at den ga så mange deltidsstudenter fordi det var så høyt antall exphil-studenter i Oslo. For det første viser dette et reaksjonært syn på forberedende. For det andre er det en rein løgn: Undersøkelsen viser følgende tall for deltidsjobbing etter fakultet, i %:

NTH	13,3
HF	54,6
MatNat	39,9
Jus	47,6
SV	50,8
Medisin	48,7
Odont/farm	16,0
Exphil	57,2

VERDIKONSERVATIV UNGDOM...

Studentgruppa Grønt Gras ynder å framstille seg sjøl som radikal, rød-grønn og i blant tilmed sosialistisk. Valgkampen har pirket stygt i denne overflata. En av de dominerende gruppene i Grønt Gras er Senterpartiet. F.eks. er de to siste Studenttingslederne fra Grønt Gras kommet fra dette partiet.

Og i valgkampen har avisa til Senterungdommen presentert seg som følger: «Verdikonservativ ungdom velger Senterpartiet. Hvem har sagt at de blå har monopol på å være konservativ?». Og i vedstående bildetekst: «Åh. Endelig har jeg funnet et parti for oss konservative med sans for andre verdier enn bare penger!».

Men så er jo også Senterpartiet Willochs viktigste støttespiller ved dette valget.

